

edë me klumëšt. I ðone tšobanet, ke »tšis do vrásenë kulište, è te mbajm ketë palo-kenin?« U ðote ai, ke »keštú, si u ðom u, te beni, edë t i vrini tani, ke jam u ketú«. E tšobanet, dešne mos dešne, i vranë kulišt edë lan palo-kénine vetem. Edë iku i zoti è vate ne štëpi; si vane ne štëpi, zuri e šokja te klarët edë te pismósurit, edë per tšdo punë ke i ðoš i šoki, ajó rij è klan edë s duaj te ben punë. I ðote i šoki, ke »tš ke, moj grua, ke ri aštú?« I ðot ajó, ke »tš do kem u? e šo, ke ti s me do mua si giðe búrate e dunase, ke dúane grat«. I ðot ai, ke »tš te dášure do te bij? ja, edë u te dua; baške hamë, baške pimë, baške flëmë; tjetre tš te dášure te te bij?« I ðote ajó, ke »ne-me to, te me deštótš edë mua ató, ke di ti«. I ðot ai, ke »u s di ge: tš do di?« I ðot ajó, ke »ti ató di net, ke dúalmë sulatso, mbanë veš prapa kalives edë kešne; pastáj si u-nisme per ne stan, me vure kaluar, edë me te hengëliture pela edë mezi, me zdrige nga pela; è si vame ne stan, zune di štjera tšobanete, i lšove edë te tretin ðere; nestret u-ngreve è vrave kulište, ke isne te ri, è le palo-kenin; tani ti ditš di, ke i ben ketó, edë mua s do te me deštótš. I ðot ai, ke »tšume ke u-sekeldise kake per ketë punë, u do te deštój; po u do vdes«. I ðot ajó, ke »deštó me mua, pa le te vdetš ti«. E i ðot ai: »Ben búkete edë grúrete hazér, se u me te deštuar ató lase, ke di, edë do vdes«. E si i ða buri atë luf grúase, eftis ajó u-kep nga hizmeti, edë zuri te ben búkete edë vuri edë grúrete t e zien edë i beri hazér edë prit, ke t i ðoš laset i šoki, edë le te vdis. Kišne në ken ne štëpi, edë keni e kupetoi, se tš benej, edë zuri è ulërit è klanej per te zotin. Ai kiš edë pula šum, è ne pula kiš në kókoš; è atjë, ke ulërinej keni, kókoši mblið púlats me kejš te mað edë u tundej kráhuqe púlavet; edë ató bijne mbe ðe nga frik e kókošit, edë kókoši u a ketsenej è i mbársenej. I ðote keni kókošit, ke »morë kokóš, nuke te vjen në tšike turp, a nuke te vjen kek per te zotin tene, ke ište hazér, tani me në tšike vdes; po ti s ke në tšike turp, po kendon edë u a ketsén púlavet?« I ðote kókoši, ke »i tili, ke ište zoti inë, le te pejë prapa dietit, se u atë dua, te ngopem grur me gra te mia; se u kam di zet gra, edë në here po u tunda kráhuqe, te giða dridma i ze; è ai keratá në grua ka, edë e vuri grúaja, ke t i mešonë asáj sjálete e fšéhura, ke di ai, edë te vdes; po i tili, ke išt, i preps, ke t i behet«. I ðote keni: »Po tšis te bene, ðua ti?« ðote kókoši: »Te iš, ke te me mban veš mua i zoti, t e miř è t e mbil me në konák vétëme, edë te miř në dru nga škoze te nóme